

РЕШЕНИЕ

№ 2501

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7710** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 05.05.2010 г. по НАХД № 13468/2009 г., Софийски районен съд (СРС), НО, 20-ти състав е потвърдил наказателно постановление № 515/03.02.2009г., издадено от началника на М. А. С., с което на О. П. О. са наложени административни наказания: отнемане в полза на държавата на общо 759 бр. пури от различни марки, на обща стойност 1701,49лв., като предмет на митническо нарушение и глоба в размер на 2552,24 лв., представляваща 150% от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението, на основание чл.233, ал.1, ал.3 и ал. 4 от Закона за митниците (ЗМ).

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от О. П. О., с която се изразява искане оспореното съдебно решение да бъде отменено. Касаторът твърди, че е заплатил акциз за закупените пури във Ф и не дължи повторно заплащане на такъв.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С.-град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в рамките за законоустановения срок за обжалване, указан в разпоредбата на чл. 211 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН и от лице, което притежава процесуална легитимация, по смисъла на чл. 210, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

В първоинстанционното решение съдът е приел, че на 21.11.2008г. в М. А. С., МП Летище С., терминал 2, салон Пристигане, се намирал О. П. О., пристигнал с полет № 2686 от П на „Еър Франс“. О. П. О. се е бил наредил в зеления коридор, с което показвал, че няма нищо за деклариране. Същият бил спрял за проверка от митнически органи, при която е установено, че в неговия куфар се намират недекларирани по установения ред общо 759 бр. пури от различни марки, подробно описани в акта за установяване на митническо нарушение и в наказателното постановление. О. О. написал саморъчно, че е закупил пурите от фабрика в К и не знаел, че трябва да ги декларира. В протокол № 220/02.12.2008г., на отдел ТП на М. А. С. е посочена митническата стойност за 1 бр. на всяка от посочените марки пури. Общата митническа стойност е 1701,49лв

Въз основа на констатираното при извършената проверка на О. П. О. е съставен АУМН № 514/21.11.2008г., на основание на който, от началника на М. А. С. е издадено наказателно постановление № 515/03.02.2009г., с което на О. П. О. са наложени административни наказания: отнемане в полза на държавата на общо 759 бр. пури от различни марки, на обща стойност 1701,49лв., като предмет на митническо нарушение и глоба в размер на 2552,24 лв., представляваща 150% от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението, на основание чл.233, ал.1, ал.3 и ал. 4 от Закона за митниците.

Приетата от Софийският районен съд фактическа обстановка се установява от показанията на св. Ж Д., както и от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото.

Първоинстанционният съд е потвърдил оспореното наказателно постановление като е приел, че фактическата обстановка е установена безспорно и същата съответства на състава на административното нарушение, за извършването на което са наложени административните наказания.

Настоящата инстанция изцяло споделя изложените изводи на първоинстанционния съд, като намира решението за правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 218, ал.1 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН касационната инстанция обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението. В случая е релевирано касационно основание по смисъла на чл. 348, ал.1, т. 1, вр. ал. 2 от НПК, вр. чл. 63 от ЗАНН – нарушение на закона, но изложените от касатора доводи са неотнормирани към предмета на спора, доколкото не се разглежда наличие или липса на основание за заплащане на задължение за акциз.

Правилникът за приложение на Закона за митниците, в разпоредбите на чл. 137-144 регламентира случаите, в които дадени стоки следва да се приемат за декларирани, чрез извършването на определени действия от вносителя, каквото действие е преминаването през зеления или „нищо за деклариране“ коридор в митническите учреждения. За да бъде прието, че с извършването на посоченото действие за вносителя възникват последиците на декларирането, стоките, предмет на внос следва да бъдат стоки с нетърговски характер, намиращи се в багажа на пътник с право на облекчения или съгласно глава петдесет и втора, раздел II или като връщани стоки (чл. 142, т. 1 ППЗМ).

Стоките с право на облекчения, съгласно глава 52, раздел II от ППЗМ са тези посочени в приложение № 64 от ППЗМ или стоки, различни от посочените в приложение № 64, до общата собствена стойност на стоките, възлизаща на 100 евро или равностойността им в друга валута. В разглеждания случай, внесените от О. П. О. стоки са от вида, посочен в приложение № 64, но тяхното количество надвишава регламентираното от закона за този вид стока. Стойността им също е по-висока от предвидения в разпоредбата максимален праг. Следователно, за О. П. О. е било налице задължение да декларира същите писмено по съответния ред. Безспорно е установено неизпълнението на това задължение от страна на О. П. О., както и че същият не е получил разрешение за пренасянето на стоките през държавната граница. Следователно, законосъобразно му е наложено следващото се административно наказание по реда на чл. 233, ал. 1, 3 и 4 от ЗМ.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че постановеното решение на Софийския районен съд е правилно, като не са налице сочените касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал.2 от НПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН, налагащи неговата отмяна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – С. град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2010 г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, постановено по НАХД № 13468/2009г., по описа на съда. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.